

יום ג', י' בסיון תשס"ו (06 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"לא יזיר עצמו מן הכלל..." [המשך המאמר מאתמול]

=...וצערם גדול מצערו. נזיר זה המתרחק מאחים, לא רק עם החיים הוא אינו עושה חסד, אלא גם עם המתים הוא אינו עושה חסד של אמת. אפילו "לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא ייטמא להם במותם כי נזר אלוקיו על ראשו." [במדבר ו' 7] הסתגרות מוחלטת. הוא גם

קדוש לאלוקים וגם חוטא לאנשים והחטא מכריע את הקדושה. **הסתגרות** היא גם לא צדקות. נח הסתגר בתיבה; יש דורשים אותו לגנאי. ואילו אברהם שעשה נפשות – כולם דורשים אותו לשבח.

מי שמסתגר היום בד' אמותיו חוטא לא רק מבחינה חברתית, אלא גם מבחינה דתית. בדור דעה היה זה שיושב על התורה ועל העבודה משמש דוגמא ומופת לאחרים. בעצם ישיבתו זו, השפיע והאציל מרוחו עליהם. בעצם הסתגרותו, עורר את נפשם של אלה שהסתכלו לעברו. אולם בדור עיקש ופתלתול, שהכפירה תצעק בראש חוצות, אינה מספקת ישיבה זו. יש צורך לעורר את הנפש לא על ידי שתיקה שבהסתגרות, אלא ע"י דיבורים ברורים, המקעקעים את יסודותיה הרעועים של הכפירה ומחזקים את בדק הבית של מחנה המאמינים.

בזמן שהכפירה היתה מסתרת ומצטדקת, היה מספיק לזלזל בה מתוך הסחת דעת ממנה. מתוך התעלמות מקיומה. אבל בימים שהכפירה מרימה ראש, היא מדברת גדולות ומצָחה נחושה, יש להקדיש לה תשומת לב מרובה. יש להתעניין בדרכי פעולתה ובתכסיסיה, כדי להכות על קדקדה ולעקרה מן השורש.

ואם פרשת הנזיר נסמכת ל**פרשת הסוטה** שלפניה, הרי היא נסמכת ל**פרשת ברכת הכהנים** שלאחריה. לומר לך, שאם אדם פרטי המזיר עצמו נקרא חוטא יותר מאשר נקרא קדוש, הרי ראשי העם, כהניו ומוריו – על אחת כמה וכמה שלא רצוי שהם יזירו עצמם מן העם ויסתגרו בדלת אמותיהם. כל תפקידם של אלה הוא לברך את העם ולדאוג למענו, ואין המסתגר והמנזר יכול לברך את העם. כי אין הוא יודע מה חסר לעם ומה הוא צריך.

כהנים בשעת ברכתם "פניהם כלפי העם" [מסכת סוטה מ']. בתחילת הברכה, הם פונים לשכינה. באמצע הברכה, הם מסתובבים ופניהם כלפי העם. **עצם החזרת פניהם כלפי העם קובעת כבר ברכה לעצמה.** אין ברכה גדולה מזו. מורה העם שאינו מפנה ראשו ומחשבתו לצדדין אלא כלפי העם, סימן טוב הוא לעם הזה. הוא משפיע עליהם והם מושפעים ממנו ובזאת הברכה. "פניהם כלפי העם ואחוריהם כלפי השכינה". [שם] עדיף כלפי העם מכלפי השכינה.

נזיר עושה את ההיפך. הוא מפנה פניו כלפי השכינה ואחוריו כלפי העם. יושב הוא מתבודד והוגה ב-"שויתי ה' לנגדי תמיד", אבל שוכח הוא ענייניו של העם. ואם זה לא טוב בכל יהודי, קל וחומר בכהן המלמד דעת את העם. הוא מוכרח תמיד להפנות פניו כלפי העם, אם רוצה הוא שתהיה ברכה במעשיו ביחס אליהם. אם הוא יכוון פניו כלפי השכינה ולא כלפי העם, העם לא יהיה מבורך. לא תהיה לו ההשפעה הדרושה עליהם. הסוטים יתרבו, והוא ייאלץ לראות בקלקולו של דור סוטה. [בע"ה, סיום קצר בדף של מחר...]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל